

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 232
din data de 05.04.2017

Dosar nr. 484/2016
Petiția nr. 4305.14.07.2016
Petent: ...-Șef de Poliție
Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: diferențiere cu privire la aplicarea sporului de suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, potrivit normei juridice în vigoare.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 ...-Șef de Poliție

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Afacerilor Interne,.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petențul declară că există potrivit normei juridice, o diferențiere de aplicare în procentaj a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25% a lucrătorilor polițiști din cadrul MAI care își desfășoară activitatea în cadrul poliției judiciare din structurile de investigații criminale și din structurile de crimă organizată.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.5786 din data de 30.09.2016, a fost citat domnul ... în calitate de petent, pentru data de 25.10.2016. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.5786 din data de 30.09.2016, a fost citat *Ministerul Afacerilor Interne* în calitate de parte reclamată, pentru data de 25.10.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că acordarea/plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul MAI, care desfășoară activități de poliție judiciară, se acordă diferențiat. În acest sens, începând cu data de 01.08.2015, în baza Ordinului Ministrului de Interne nr.S/214/2011 și nr.S/78 din 13.07.2015, s-a dispus acordarea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică polițiștilor din cadrul MAI, după cum urmează: un procent de 5% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de investigații criminale și un procent de 20% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de crimă organizată.

Potentul dorește să știe care sunt criteriile în baza cărora, începând cu data de 01.08.2015 fostul ministru al MAI, a dispus acordarea unui procent de doar 5% pentru sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul structurilor de investigații criminale și nu a unui procent de 20%, ca și cel acordat lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul structurilor de crimă organizată, dat fiind faptul că ambele structuri efectuează activități de urmărire penală conform Dispoziției IGPR nr. 23/04.03.2015. Astfel că, această diferențiere în acordarea acestor sporuri, poate fi regăsită în cadrul salariilor lucrătorilor care fac parte din structura MAI și sunt delegați să efectueze activități de poliție judiciară în cauze de crimă organizată.

Ca urmare, petentul declară că ordinul la care face referire, institue un tratament discriminatoriu între ofițerii și agenții de poliție care au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare și care își desfășoară activitatea în cadrul structurilor de investigații criminale, în raport cu ceilalți ofițeri și agenți de poliție care au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare și își desfășoară activitatea în cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate, în situația în care ambii lucrători au aceeași pregătire profesională și atribuții de serviciu.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată declară că, CNCD nu se poate substitui sub aspectul atribuțiilor sale, altor instituții în vederea soluționării unor petiții ale cetățenilor cu privire la acte normative pe care le consideră ca fiind discriminatorii, iar atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității legilor, prin prisma încălcării prevederilor art. 16 din Constituția României, republicată, revin Curții Constituționale a României. Sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25% este prevăzut la art.5 din Anexa VI - Familia ocupațională de funcții bugetare, iar MAI a solicitat avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pentru acordarea acestui drept. În acest sens, s-a primit avizul cu nr.4792/DIB/21214/RG/2296/IG din data de 09.07.2015.

Legea cadru nr.284/2010, nu prevede decât o limită maximă până la care se acordă respectivul spor, lăsând la latitudinea conducătorului instituției modalitatea concretă de stabilire a procentelor. Astfel că, partea reclamată este de părere că Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011 a avut la bază criteriile de evaluare din legislația unitară care reglementează salarizarea personalului bugetar cu partenerii sociali, având în vedere: nivelul studiilor și competențele, eșalonul ierarhic, importanța socială a muncii, complexitatea și diversitatea activităților, responsabilitatea și impactul deciziilor, expunerea la factori de risc, incompatibilități și conflicte de interese, dificultatea activităților specifice, interacțiunea cu factorii externi, condiții de acceptare pe post.

În consecință, polițiștii care desfășoară activități de poliție judiciară în celelate unități/structuri, par dezavantajați financiar față de polițiștii de poliție judiciară din cadrul

structurilor de combaterea a criminalității organizate din IGPR, în privința aplicării sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică. Principiul egalității în drepturi a cetățenilor nu presupune un tratament juridic uniform, astfel că, situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat, menționând în acest sens, Decizia nr.1296 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011. Pentru acordarea drepturilor bănești reglementate de aceste prevederi, legiutorul a avut în vedere diferențele dintre atribuțiile și condițiile în care diferitelor categorii de persoane implicate în mod direct sau indirect în înfăptuirea justiției.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul Director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, două categorii de angajați lucrători polițiști din cadrul structurilor de investigații criminale și a lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul structurilor de crimă organizată din cadrul MAI, primesc sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în mod diferențiat ca și procent..

Referitor la definiția discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.).

5.2 Ca urmare, Colegiul director este chemat să analizeze un tratament posibil discriminator care face o diferențiere între angajații lucrători de poliție judiciară din cadrul structurilor de investigații criminale și între lucrătorii de poliție judiciară din cadrul structurilor de crimă organizată, potrivit procentului acordat ca spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică. Acest spor este reglementat de către existența și aplicarea unor norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege, respectiv Legea –cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Ordinul ministrului administrației

și internelor nr.S/214/2011, în vederea aplicării prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului militar, polițiștilor și personalului civil din MAI.

Partea reclamată arată că, pentru aplicarea sporului în cauză în procent de până la 25%, s-a obținut avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice nr.4792/DIB/21214/RG/2296/IG din data de 09.07.2015, iar prin Legea – cadru nr. 284/2010, legiuitorul nu a prevăzut decât o limită maximă până la care se acordă respectivul spor celor două categorii de lucrători din cadrul poliției, lăsând la latitudinea conducătorului instituției modalitatea concretă de stabilire a procentelor. Soluția normativă aprobată prin Anexa nr.4 la Ordinul ministrului administrației și internelor nr.S/214/2011 este una ce se raportează la complexitatea și diversitatea activităților, expunerea la factori de risc, factori de risc externi etc. Iar motivul pe care-l evidențiază partea reclamată, pentru acordarea unui spor mai mare polițiștilor din poliția judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din IGPR, s-a avut în vedere criteriile de evaluare din legislația unitară, care reglementează salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice.

În consecință, acordarea sporului în cauză are aplicabilitate potrivit normei legale, iar legiuitorul, are competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării unor astfel de drepturi, ori sistarea lor pe viitor.

Drept urmare, Colegiul director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cu privire la anularea textului unor acte normative cu caracter discriminatoriu invocată de reclamată, potrivit art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevede: “*Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură...*”, și reține prevederile art. 28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor.

Partea reclamată reține luând în considerație că nu sunt întrunite condițiile pentru ca dispozițiile Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.S/214/2011 și Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.S/78/2015 și modul de aplicare al acestora să se încadreze potrivit prevederilor O.G nr.137/2000, modificată, luând în considerare aspectele ce privesc aplicabilitatea normei juridice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetenței materială a CNCD, invocată de către partea reclamată, în raport cu obiectul petiției astfel cum este formulat.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) ...-Șef de Poliție –

b) Ministerul Afacerilor Interne,.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat CJ și RO